

MIKLAVŽ JE RES PRIŠEL

Ljuba Smotlak

(otroški prizor)

Osebe:

Milko - 8 letni deček, sirota
Marta - njegova sestra
Babica
Sv. Miklavž
4 angeli
2 parklja

Prizorišče: Revna otroška soba.

I. prizor - Milko, Marta

Milko: (Se naslanja s komolcem na blazino) Jaz sem že naveličan postelje. Nič ne bi rad več ležal. Babica pravi, da imam mrzlico. A meni se zdi, da imam vročino, ko me vse tako peče.

Marta: (Pride z lončkom v roki) Joj, Milko! Zakaj se odkrivaš? Bom povedala babici. Na, tu imaš čaj. Izpij!
- Tako. Zdaj pa noter, da se spet ogreješ.

Milko: Ampak, Martica, meni je že dovolj vroče. Veš, tu notri me tudi nekaj tako tišči (kaže na prsi).

Marta: Vem, Milko: tudi sosedovega Borisa je tiščalo in peklo, toda mamica mu je dala zdravila in vse mu je odleglo.

Milko: (škoda) Škoda, da tudi mi nimamo mamice.

Marta: Saj tudi očka nimamo. Zato smo reveži.

Milko: Škoda! Tako tudi zdravila ni.

Marta: Saj tudi čaj pomaga, Milko. Kajne, kako dobrega skuha naša babica?

Milko: Zares, zares.

Marta: Ampak zdaj lezi in zaspi! Tudi jaz grem spat. Lahko noč.

II. prizor. Milko sam

Milko: Zares, mi smo reveži, ker nimamo mame...Tudi očka nimamo... Oba sta že v nebesih. Ampak v nebesih je tudi Jezušček. In gospod katehet je pravil v šoli, da je Jezušček zelo bogat, in da lahko vse da, kar ga prosimo. Učiteljica pa je rekla, da je v nebesih tudi sveti Miklavž. In kako mora biti šele ta bogat, ko nosi vsako leto skoro vsem toliko darov. Ampak jaz nimam rad Miklavža, ker mi ni lani nič prinesel. Sosedovemu Borisu je pa prinesel. Prinesel mu je nove zvezke, svinčnik, barvnike, jabolka... Oh, mamica, zakaj ne pošlješ sv. Milavža še k nam!? Mamica, očka, prosita v nebesih Miklavža, naj mi prinese zdravila, da bom ozdravel in šel spet v šolo. (omahne na blazino).

III. prizor - Milko, babica

Babica: Ubogi otrok! Kako si nemiren (mu potipa čelo). Oh, kako vroče čelo ima! (mu popravi odejo)
Milko, nič ne jokaj! Priden bodi! Nocoj pride sv. Miklavž. Prinesel ti bo igač. Ko boš ozdravel, se boš z njimi igral.

Milko: Mamica, mamica, očka! Kje je sveti Miklavž? Mamica, jaz bi rad daril! Babica, ali res nosi sveti Miklavž?

Babica: U, kaj pa misliš, Milko. Seveda nosi.

Milko: Zakaj pa ne prinese vsem?

Babica: Porednih ne mara. Tem prinese parkelj šibo.

Milko: (si zakrije obraz z dlanmi; čez čas dvigne glavo) Babica, sosedov Boris me je zmerjal; rekel mi je, da sem cigan, in še natepel me je; tako je poreden. A mu je lani Miklavž vseeno prinesel. Meni pa nič.

Babica: Lani je bil Boris še dober, zato je dobil Miklavževo darilo. Nate je pa Miklavž lani pozabil, ker mu nismo nič pisali.

Milko: O, potem bo pa tudi letos pozabil.

Babica: Ne bo, ker mu je že Marta pisala, da si priden in bolan in da čakaš njegovih daril...

No, sedaj pa še malo moli za očka in mamico. Pa še Miklaža prosi daril. Potem pa trdno zaspi. Saj veš, da prav nocoj hodijo angeli s sv. Miklavžem okrog. Če te vidi, da ne spiš, bodo šli kar dalje in ti ne bodo nič pustili. (ugasne luč) Lahko noč, Milko!

Milko: Lahko noč, babica.

IV. prizor - Milko sam

Milko: (gleda zamišljeno za babico, nato se ozre na križ na steni) Kajne, Jezušček, da sem tudi jaz dober? Kajne, da nisem cigan. Vidiš, revež pa sem, revež. Nič nimam mamice in niti očka ne. Zelo sem zaradi tega žalosten. In še bolan sem. Babica pa nima denarja za zdravila. Jezušček, ti pa imaš vsega tam gori v nebesih, tudi mojo mamico imaš in očka tudi. Pa sv. Miklavž, ki je tako bogat, je tudi pri tebi. In angelov imaš vse polno. Prosim te, Jezušček, lepo te prosim, pošlji nocoj k meni sv. Miklavža, da mi prinese zdravil. Meni naj prinese samo zdravila. Moji dobri sestrici Marti pa naj prinese zvezke, svinčnik, barvnike in še eno lepo punčko. Ljubi babici naj prinese jabolk in kave, ki jo ima tako rada. Veš, Jezušček, samo to te prosim in nič več, veš, nič več. Sedaj pa lahko noč, Jezušček! Jaz moram zaspiti, če ne bodo šli angelčki z Miklavžem kar naprej. (Se obrne proti steni in zaspi) - (Kratek premor).

V. prizor. - Milko spi; pride sveti Miklavž v spremstvu angelov in parkeljev

Dva parklja: (prideta v sobo in se prekucujeta)

Dva angela: (prideta slovesno s trombami - zasije močna svetloba)

(Z roko pokažeta parkeljnomata vrata; parklja zbežita. Angela zarajata po primerni melodiji. Druga dva angela privlečeta vrečo daril; za njima stopi sv. Miklavž.)

Miklavž:

Otroške molitve mili glas

dospel je v nebo do nas.

V zaupni molitvi je nežno zaspal,

a mene Bog Oče le sem je poslal.

Prinesel otroku sem dobrih zdravil

in zraven še mnogo, oj, mnogo daril.

No, angeli hitro iz praznite vrečo,

da spet damo hiši veselje in srečo.

(angeli zlagajo darove na mizo, na posteljo...)

Tako, angelci zlati, zdaj dalje pojdimo,

da svet še vesoljni nocoj preletimo.

čaka na svetu še mnogo sirot.

Daril pričakuje še mnogo otrok.

(Odidejo).

K O N E C